

בס"ד. שיחת יום ב' דראש השנה, ה'תשכ"א.

בלתי מוגה

כ"ק אדמו"ר שליט"א נטל ידיו הק' לסעודה, ואח"כ צוה לנגן "אבינו מלכנו", התנועה של הבעש"ט (ג' תנועות), ו"רחמנא דעני".

א. על הפסוקי "ארץ אשר גו' תמיד עיני הוי' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", "מרשית" חסר א'² — פוסקת הגמרא³: "כל שנה שרשה בתחלתה מתעשרת בסופה". ופרש"י: "שרשה בתחלתה — ישראל עושיין עצמן רשין בראש השנה לדבר תחנונים ותפלה".

כלומר: אפילו כאשר ישראל "עושיין עצמן רשין" ("כרשים", בכ"ף הדמיון) — ועאכו"כ כשאמנם נמצאים במדריגה זו — הרי זה מספיק כדי שיקויים בהם "מתעשרת בסופה", עשירות שהתורה מעידה עלי' שהיא עשירות, דהיינו, עשירות שהיא למעלה מכל הגבלות האדם, ולמעלה מכל השגה שבכחו להשיג.

וכיון שהתורה היא "כלי אומנתו של הקב"ה"⁴ גם לגבי עוה"ז הגשמי — הרי מובן שעשירות שע"פ תורה כוללת גם עשירות כפשוטו בגשמיות. ומה גם שזהו כל ענינו של ראש השנה — שתהי' ההמשכה בגשמיות דוקא⁵, וכענין "מצות היום בשופר"⁶ — תקיעת שופר במעשה דוקא, ושופר של בהמה דוקא.

וע"פ המבואר בחסידות⁸ (בשייכות להמבואר באגה"ק⁹) שהענין ד"מתעשרת בסופה" מתחיל מיד אחרי הענין ד"רשה בתחלתה" — שעל זה מספיק באמת גם התפלות והתקיעות והברכות דיום א' דר"ה, ועאכו"כ כאשר ישנם גם התפלות והתקיעות והברכות דיום ב' דר"ה — הרי הענין ד"מתעשרת" מתחיל כבר עתה.

תשובה פ"ג ה"ג (אות א) — בשם הרמב"ן (בשער הגמול) הובא בלקו"ת דרושי ר"ה נט, ב.
 (7) ר"ה כו, ב (במשנה). כו, א.
 (8) ראה לקוטי לוי"צ אג"ק ע' תכא.
 התוועדויות תנש"א ח"א ס"ע 64 ואילך. וש"נ.
 (9) סי"ד.

(1) עקב יא, יב.
 (2) דעת זקנים מבעלי התוספות עה"פ.
 (3) ר"ה טז, ריש ע"ב.
 (4) נוסח הסליחות (פיסקא לך הוי' הצדקה).
 (5) ב"ר בתחלתו.
 (6) ראה הגהות מיימוניות לרמב"ם הל'

ובפשטות — שהשנה הבאה עלינו ועל כל ישראל לטובה תהי' שנה עשירה כפשוטו בגשמיות, בלי שום הגבלות, ועשירות זו תהי' הכנה להעשירות האמיתית שתהי' בביאת המשיח.

שתהי' עשירות ברוחניות ועשירות בגשמיות, בלי שום הגבלות ולמטה מעשרה טפחים, בכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה בטוב הנראה והנגלה, בכני חיי ומזוני ריחי.

[אחרי ברכת המזון נתן בידו הק' לכאו"א מהנאספים מ"כוס של ברכה".

אח"כ צוה לנגן ניגוני רבותינו נשיאינו: ניגון אדמו"ר האמצעי, הצ"צ, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר מוהרש"ב, "הבינוני", "צמאה לך נפשי", ואח"כ התחיל לנגן "ופרצת".

* * *

ב. צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה תקעו בחודש שופר.

[לאחרי המאמר ניגנו ניגון שמחה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עמד ורקד על מקומו בשמחה רבה].

